

nuiab neid lühisejärga pärast oma vembloga maha, et mitte üht ainust eluga ei peage. Võdimatumaks läinud taaslast tunnistiab kaleda väenlaele ema sünd, kuda ta lese võõrinud aga Iru mäe ärasautanud. Ralewipoeg arvab tema jutu waielö ja lõeb teda maha; hakkab siis ema otsima, unusib hunes ja toas löök murgad läbi, aga ei leia kusfikt. Siis langeb ta tööst ja südame valust vähinud magama. Üks labke unenägu tuleb teda tööstima; Linda laulab nooruse ilul siige peal. „Eest nähtusest märskaab ta, et ema enam elub ei ole.“

„Siin olen teile lühidel tähenadanud“ — lisab foolmeister peale — „mis Ralewipoega välis eistmedes lauludes seisab. Kui palju isearalifusi iludust ja muud targemale tähele panemise väärt neis seisab, ei jõua ma täna pikemalt kuulutada. Siisgi loodan ma juba selle piisufesega iga selge filmaga maatajat nii kaugelole olla vinnud, et tema sähertused enneniisades jutudes midagi paha ega patu ei saa leidma.“

Põllupap püüdis füll mõnda foolmeistri waasta waielö, aga et löök teised mehed foolmeistri poelt seistwad, pidi ta viimaks rahnule jäätma. Koju minnes tänav ta Jumalat, et temal enam lapsi koolis käimas ei olnud, seda seesugused tühjad ilmsikud jutud võitsid efsitada.

„Tepeeetud nõu järel tabtsume füll lugejaid Mai luu lõpul, füll fool publania jäab, sunna paluda, laste läbikatsumist maataama, et igaüks näha ja sunilda saabs, mis lapsed esimesel kooli aastal olikad õpinud. Paberliht lõpeb käest, sellepärast jäätavad kooli aßjad kulevalks aastaks, kest sunna aegani jaanad lapsed veel rohkem õpima, kest et neil niiud uus mõnus „Kooli lugesmise raamat“ käes on, mis foolmeistri õpetusele abi saab andma. Seie saadik ei ole veel kooli-raamatut olnud, waid mis tema asemel tarvitati, olikad, kuda nende nimed juba tunnisid, idavõtide „kooliraamatud.“ — Tänu ansa mehele, kes meile esimese kooliraamatu sirjutanud. Andfu Jumal iga foolmeistriile nii palju filmaselitu, et tema uue koolilugemise raamatu tulu märskama hakkabs.